

ΕΤΟΣ Ι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1877 ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΑΡΙΘ. 112.

Συνδρ. έτησια 'Αθηνών Δρ. 1.—
 » » 'Επαρχιών » 1 20
 » » 'Εξωτερικοῦ » 2.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Ερ υδῶ 'Ερμου ἀριθ. 267.

Εἰς οὐδέν, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῆς
 ἀνταποκριτῶν γέλλεται ἡ ἐφημερίς
 τῶν «Παίδων» ἄνευ προπληρωμῆς.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.

ΚΕΦ. Β'.

*Περὶ ἀνυψωτικῶν εἴτε ἐπαρορθωτικῶν
 αἰτιῶν.*

Ὅπως αἱ διαλυτικαὶ εἴτε κατασρεπτικαὶ αἰ-
 τίαι ἀνάγονται κυρίως
 εἰς τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ
 αἱ ἀνυψωτικαὶ ἀναφέ-
 ρονται κατ' ἐξοχὴν εἰς
 τὸ ἐν τοῖς σπλάγχνοις
 τῆς γῆς εὐρισκόμενον
 πῦρ. Τοῦτου ἕνεκα τὰ
 ἀποτελέσματα τῶν
 αἰτιῶν τούτων ὀνο-
 μάζονται πυρογενῆ,
 ὡς τὰ ἐκ τοῦ ὕδατος
 ὑδατογενῆ.

Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ὑ-
 πογείου πυρὸς ἐκδη-
 λοῦται κατὰ τρεῖς
 διαφόρους τρόπους·

1) Διὰ τῶν λεγομέ-
 νων Ἡφαιστείων ὀ-
 ρέων, 2) διὰ τῶν σει-
 σμῶν καὶ 3) διὰ τῆς
 καταμικρὸν ἀνυψώσεως διαφόρων μερῶν τῆς ἐ-
 πιφανείας τῆς γῆς.

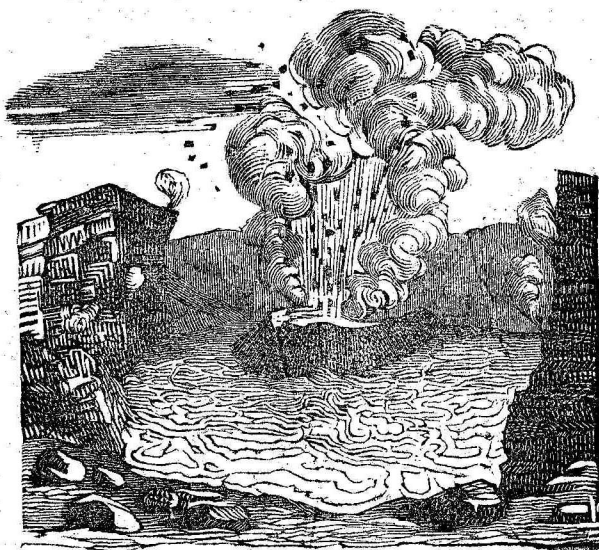
Ἡφαιστεια εἶναι λόφοι ἢ ὄρη ἔχοντα σχῆμα
 κώνου, ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται πῦρ,
 καπνὸς, μύδροι, διάπυροι, στάκτη, βράχοι καὶ
 λάβα, εἴτε πέτραι διαλελυμένα.

Ὅταν τὰ φαινόμενα ταῦτα ᾖναι ἀδιάκοπα

τὸ Ἡφαιστειον ὀνομάζεται ἐνεργόν, ὅταν δὲ παύ-
 ωσι πρὸς καιρὸν καλεῖται, ἀργόν, εἴτε ἐσβε-
 σμένον.

Οἱ γεωγράφοι ἀριθμοῦσι μέχρι τοῦδε περὶ τὰ
 200 ἐνεργὰ Ἡφαιστεια καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνει-
 αν τῆς Γῆς. Τὰ περισσότερα τούτων εὐρίσκονται

κατὰ τὰ δυτικὰ παρά-
 λια τῆς Νοτίου καὶ
 Βορ. Ἀμερικῆς· πολ-
 λὰ ὑπάρχουσι προσέτι
 εἰς τὰς νήσους τοῦ Εἰ-
 ρηνικοῦ ὠκεανοῦ καὶ
 εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀ-
 σίαν. Εἰς τὴν Εὐρώ-
 πην ὑπάρχουσι μόνον
 τρία, ἡ Αἴτνα καὶ ὁ
 Βεζούβιος εἰς τὴν Με-
 σόγειον θάλασσαν, καὶ
 ἡ Ἐκλα εἰς τὴν νῆ-
 σον Ἰσλανδίαν, εἰς τὸ
 βόρειον μέρος τῆς Εὐ-
 ρώπης. Τὸ μέγιστον
 ἐνεργὸν Ἡφαιστειον
 εἶναι εἰς τὰς Σανδουϊ-
 κὰς νήσους.

Ὁ κρατὴρ τοῦ Βεζουβίου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐ-
 σβεσμένων εἶναι πολὺ μεγαλείτερος· ἐν τοιοῦτον
 ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Θήραν, μίαν τῶν Κυκλά-
 δων νήσων, ὅπερ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκρή-
 γνυται καὶ ἀνυψώνει τὸ ἔδαφος τῆς θαλάσσης
 σχηματίζον νέα νησίδια. Πρό τινων ἐτῶν συνέβη
 μία τοιαύτη ἐκρηξὶς καὶ ἀνύψωσις ὕλων, διὰ τῶν
 ὁποίων ἐσχηματίσθη νησίδιον, τὸ ὁποῖον πρὸς τὴν

μὴν τοῦ βασιλέως Γεωργίου ὠνομάσθη Γεώργιος.

Ἡ δύναμις τῶν ἡφαιστειῶν ὁρέων τοῦ νὰ ἐκρίπτουν μεγάλας ποσότητας στερεῶν ὑλῶν εἶναι τρομερά. Εἰς μίαν ἐκρηξίν τῆς Αἰτνῆς τὰ περίξ τοῦ κρατῆρος μέρη, 150 μιλίων τὴν περιφέρειαν, ἐκαλύφθησαν ὑπὸ στρώματός τινος ἄμμου καὶ στάκτης 12 περίπου ποδῶν παχέος! Κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα μ. Χριστὸν, αἱ πόλεις Ἡράκλειον καὶ Πομπηία εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐτάφησαν ὑπὸ τοιοῦτον στρώμα ὑλῆς, ἐκριφθείσης ἐκ τοῦ κρατῆρος τοῦ Βεζουβίου.

Τὸ 1600 ὁ φιλόσοφος Κίερχερ (Kiercher), ἐξετάσας ἐπιτοπίως τὸ ἡφαιστειὸν Αἶτνα ὑπελόγησεν, ὅτι ἤυλη, τὴν ὁποίαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐξέμεσεν, ἦτο τόσον πολλή, ὥς ἡδύνατο νὰ σχηματίσῃ ὄγκον εἰκοσάκις μεγαλειέτερον αὐτοῦ τοῦ ἡφαιστείου ὅρους, ὅπερ εἶναι 10,870 ποδῶν ὕψηλόν καὶ 30 μιλίων τὴν διάμετρον κατὰ τὴν βάσιν!

Κατὰ τὸ 1775 τὸ ἡφαιστειὸν τοῦτο ἐξέμεσε τοσαύτην λάβαν, ὥστε ἐσχημάτισε ποταμὸν 12 μιλίων μακρὸν, ἐνὸς καὶ ἡμίσεως πλατὺν καὶ 200 ποδῶν βαθὺν, εἴτε παχύν! Κατ' ἄλλην δὲ προγενεστέραν ἐκρηξίν, ἡ ἐξερευθεῖσα λάβα ἐκάλυψεν ὀγδοήκοντα τετραγωνικῶν μιλίων διάστημα!

Τὸ 1538 ἀνυψώθη εἰς τὰ περίχωρα τῆς Νεαπόλεως ἐν μιᾷ νυκτί μέγας τις λόφος ὠνομασθεὶς *Néor όρος*.

Τὸ 1559 περιοχὴ τις ἐν Μεξικῷ τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις πρότερον ἐκαλύπτετο ὑπὸ ὠραίων ἀγροκηπίων, διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ὑπογείου τούτου πυρὸς μετεβλήθη εἰς λοφώδη χώραν, φέρουσαν ἐξ λόφους, τῶν ὁποίων ὁ χαμηλότατος ἦτο 300 ποδῶν, ὁ δὲ ὑψηλότατος 1600 ὑπεράνω τῆς πρώτης ἐπιφανείας τῆς περιοχῆς.

Εἰς μίαν δὲ τῶν ἐκρήξεων τοῦ ἡφαιστείου ὅρους Μάουνα Λόα εἰς τὰς Σανδουϊκάς νήσους λόφος ὅσον ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν μέγας, ἐξερριζώθη σύσσωμος ἐσφενδενίσθη ὑπεράνω παρακείμενους τινὲς δάσους καὶ ἐρρίφθη εἰς ἀπόστασιν 11[2 περίπου μιλίου! (Ἀκολουθετ.)

Η ΑΡΧΑΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

[Ἐκ τοῦ Ἀγγλικῷ. Ὑπὸ τῆς κ. Μαρίας Χ. Κ.]

Ἡ Αἴγυπτος, ἂν καὶ μικρὰ κατὰ τὸ μέγεθος, εἶναι ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων βασιλείων τοῦ κόσμου. Ὅταν ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ Βιβλίον τῆς Γενέσεως περὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ πλουσίου ἐκείνου ποιμένος, καὶ περὶ τῶν

ἀπείρων αὐτοῦ ποιμνίων, καὶ πῶς ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτὸν, φέρων τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι ἤθελε γεῖναι πατὴρ μεγάλου ἔθνους, νομίζομεν, ὅτι ἀναγινώσκωμεν περὶ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ὅμως, ὅτε ὁ Ἀβραάμ κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ εὖρη νομὴν διὰ τὰ ποιμνιά του, εὗρε λαὸν, ὅστις ἔζη ἐκεῖ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, κυβερνώμενος ὑπὸ βασιλείων, οἵτινες ἔκτισαν τὰ ὑπερμεγέθη παλάτια, τὰς πελωρίους πυραμίδας καὶ τοὺς στερεοὺς ναοὺς τῶν θεῶν, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευον.

Εὐτυχῶς μένουσι μέχρι τῆς σήμερον πολλὰ ἐξιστορήσεις τῶν ἀρχαίων ἐκείνων χρόνων. Ἀλλὰ πῶς;—δύναται τις, νὰ εἴπῃ — πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διασωθῶσι τὰ ὑπομνήματα ταῦτα ἐπὶ 4000 ἐτῶν, καὶ πῶς ἐγράφησαν πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κονδυλίου καὶ τῆς μεμβράνης; Ἡ μεμβράνη, τὴν ὁποίαν εἶχον, ἦτο ἡ σκληρὰ πέτρα, καὶ τὸ κονδύλιον ἡ σμύλη τοῦ γλύπτου· διὰ τούτων διεσώθησαν τὰ ὑπομνήματα ταῦτα, ἐνῷ ἄλλα ἀργότερον γραφέντα ἐχάθησαν ἐντελῶς. Δὲν ἐγράφοντο δὲ μὲ γράμματα, εἴτε χαρακτῆρας, ἀλλὰ πᾶσα ἰδέα ἐξεφράζετο διὰ μιᾶς εἰκονογραφίας, ὥστε εὐκόλως δύνανται τὴν σήμερον νὰ ἐξηγηθῶσιν. Αἱ εἰκόνες αὗται καλοῦνται *ιερογλυφικά*· ἐξ αὐτῶν δὲ μαθηάνομεν πολλὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, τῆς τε οἰκογενειακῆς, πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς. Οἱ πλούσιοι ἔζων ἐν μεγάλῃ πολυτελείᾳ. Αἱ οἰκίαι τῶν ἦσαν κτισμέναι ἐξ ὠραίου μαρμάρου καὶ περικυκλωμέναι μὲ κήπους καὶ ἀμπελώνας, καὶ μικρὰς λίμνας, ὅπου ἦσαν ὀφάρια. Ἐμβαίνων εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ξένος προὔπαντᾷτο ὑπὸ ἀνδραπόδων (σκληθῶν), ἅτινα ἐξέβαλον τὰ σανδάλιά του, καὶ ἔλουον τοὺς πόδας του μὲ ὕδωρ χυνόμενον ἐκ χρυσοῦ ἀγγείου. Εἰς τὴν τράπεζαν ὁ κύριος τῆς οἰκίας τῷ προσέφερεν ἀνθοδέσμην καὶ ἐκρέμα στέφανον ἀνθέων εἰς τὸν λαιμὸν του. Τὰ σκεῦῃ ἦσαν ὅλα ἐκ χρυσοῦ, τὰ φαγητὰ πολυποίικια, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦ γεύματος ἐπαιάνιζε μουσική. Εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος, μικρὸν τι ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Ὁσίριδος ἐφέρετο εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ ἐνεχειρίζετο ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον διὰ νὰ τοὺς ὑπενθυμίξῃ, ὅτι ὅσον καὶ ἂν διεσκέδαζον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἔπρεπε μίαν ἡμέραν νὰ ἀποθάνωσιν. Ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου δὲν ἦτο δυσάρεστος εἰς αὐτοὺς—καὶ ὅχι σπανίως ἔθετον εἰς τὴν τράπεζαν μεταξύ τῶν προσκεκλημένων τὸ βαλσαμωμένον πτώμα συγγενοῦς τινος ἢ φίλου. Εἰς ὅλα τὰ ἱστορήματα οἰκογενειακῆς ζωῆς, τὰ ὅποια ἔχομεν, εὐρίσκο-